Năm Hợi Nói Chuyện Heo

Lý Lạc Long

Chào mừng các bạn đón đọc đầu sách từ dự án sách cho thiết bị di động
Nguồn: http://vnthuquan.net
Phát hành: Nguyễn Kim Vỹ.

Mục lục

Năm Hợi Nói Chuyện Heo

Lý Lạc Long

Năm Hợi Nói Chuyện Heo

Mọi người lại sắp sửa đón thêm một cái Tết Nguyên Đán, theo Âm lịch thì năm sắp đến (2007) là năm Đinh Hợi. Heo là con vật được xếp cuối cùng trong Thập Nhị Chi (Tý, Sửu,

Dần, Mão, Thìn, Tỵ, Ngọ, Mùi, Thân, Dậu, Tuất, và Hợi). Tương truyền, ngày xưa Ngọc Hoàng mở đại hội và triệu tập tất cả các loài vật, nhưng chỉ có 12 con vật như có tên trong Thập nhị chi đến phó hội. Con chuột (tý) là con vật đến phó hội sớm nhất nên đứng đầu bảng Địa Chi và con heo (hợi) có lẽ vì ủn ỉn, chậm chạp nên đến sau cùng nên đứng cuối bảng. Theo Tử vi thì lợn tượng trưng cho sự giàu có vì loài lợn rừng thường làm hang trong những khu rừng. Người tuổi Hợi rất hào hiệp, ga-lăng, tốt bụng và dũng cảm nhưng thường rất bướng bỉnh, nóng tính nhưng siêng năng và chịu lắng nghe.

Mặc dù có đến 3 nước: Việt Nam, Đại Hàn và Trung Hoa có chung ngày Tết Nguyên Đán nhưng thường thì đa số người trên thế giới biết đến Tết Nguyên Đán như "Tết Tàu" (Chinese New Year). Năm Đinh Hợi, theo lịch cải cách của VN thì chúng ta sẽ đón Tết Nguyên Đán vào ngày 17/2/2007 trước Tết Tàu một ngày (18/2/2007). Chuyện này cũng chẳng phải là chuyện mới mẻ chi, việc cải tổ âm lịch cho VN cho phù hợp với địa dư đã được làm từ năm 1967. Nhưng rồi VN cũng vẫn nhắm mắt để dân chúng xài lịch Tàu cho đến năm nay thì chuyện "lịch cải cách" lại được chính quyền VN khuấy động lên. Lý do có thể là nhà nước và đảng đang bị dân chúng, từ Nam đến Bắc, tố cáo đủ thứ tội, độc tài, tham nhũng, bán nước, làm tay sai cho Trung Quốc ... nên mới dùng cơ hội này để "phân bua" với mọi người đảng ta là sáng suốt, là "đỉnh cao trí tuệ", là độc lập, không lệ thuộc Tàu, không bợ đít Mỹ ... v.v ... bằng chứng là đảng cũng biết soạn lịch để cho dân VN xài. Tóm lại, câu chuyện

trở nên "ầm ỉ" là do đảng muốn lợi dụng cơ hội này để tuyên truyền và kể công lao ... Đây chỉ là một trong những chuyện nhiều "d" (dài, dai, dóc, dở, dỏm...) của đảng , quá quen thuộc và nghe hoài chán phèo . Năm sắp hết, Tết con heo gần đến, chúng ta nói chuyện về heo chơi và chắc chắn hấp dẫn hơn chuyện "d" của đảng nhiều .

Hợi, con vật cuối bảng trong Thập nhị chi, người miền Bắc gọi là lợn, với người Nam kêu là heo. Ngoài ra, tiếng Việt còn có nhiều từ để gọi các loại lợn (heo) khác nhau như: Heo nái (lợn cái nuôi để sản xuất lợn con); Lợn sề (lợn nái già); Heo nọc (heo đực dùng để truyền giống); Lợn bột, heo sửa (lợn con đang bú mẹ); Lợn hạch (lợn đực đã thiến); Lợn ỷ (một giống lợn của Việt Nam, có mõm ngắn, lưng võng và bụng sệ với lớp da màu đen hay xám); Lợn lang (lợn lông đốm đen- trắng); Lợn mọi (một dạng lợn ỷ, rất chậm lớn, chủ yếu nuôi làm cảnh); Lợn lòi (lợn rừng) ....

Theo lịch sử ghi lại thì năm 1918 , dịch cúm Tây Ban Nha (Spanish Flu) đã giết hại hơn 20 triệu người trên khắp thế giới . Virus gây ra dịch cúm này có nguồn gốc từ bệnh cúm ở heo . Gần đây, năm 1998 , virus Nipah xuất phát từ heo đã làm trên 100 người thiệt mạng ở Mã Lai .

Từ xa xưa, thịt heo đã là một thực phẩm cho loài người . Ngoại trừ các dân tộc theo đạo Hồi hoặc đạo Do Thái không ăn thịt heo. Cho nhân loại nói chung thì thịt heo là nguồn thực phẩm quý báu , bổ dưỡng và dễ tìm . Bên cạnh những lợi ích về mặt dinh dưỡng, ngày nay, các nhà khoa học đã chứng minh một số bộ phận của heo có thể được sử dụng để thay thế những bộ phận hư hỏng của con người .

Đây là phương pháp dùng bộ phận của một chủng loại này để ghép vào chủng loại khác. Giới chuyên môn gọi phương pháp này là "ghép dị chủng" (xenotransplantation) .
Tín đồ của Hồi giáo và Do Thái giáo không ăn thịt heo vì họ thực tập theo những lời phán dạy trong kinh sách liên quan đến heo của tôn giáo họ. Ngày xưa, tín đồ của Công giáo cũng không ăn thịt heo nhưng sau giấc mơ của Pierre thấy Thiên Chúa cho phép ăn nên họ ăn . Như trích dẫn ở dưới:
Theo LêVi 11:7. Cựu Ước
"7) Con heo, vì nó có chân chẻ làm hai móng, nhưng không nhai lại: các ngươi phải coi nó là loài ô uế.
8) Thịt của chúng, các ngươi không được ăn, xác chết của chúng, các ngươi không được đụng đến; các ngươi phải coi chúng là loài ô uế."
Theo Thiên Kinh Qu ran
" 2: 173 Quả thật, Ngài chỉ cấm các ngươi ăn xác con vật đã chết, máu, thịt heo, và những vật cúng hiến tà thần khác ngoài Allah. Nhưng đối với những ai vì nhu cầu cần thiết hay bị ép buộc phải ăn thì không bị kết tội, vì Allah là Đấng Khoan Dung và Nhân Từ ".
Theo Tân ước TĐCV 10:9 - 16
"Hôm sau, đang khi họ đi đường và đến gần Gia-phô, thì ông Phê-rô lên sân thượng cầu nguyện; lúc đó, vào khoảng giờ thứ sáu.
10 Ông thấy đói và muốn ăn. Đang khi người ta dọn bữa thì ông xuất thần.
11 Ông thấy trời mở ra và một vật gì sà xuống, trông như một tấm khăn lớn buộc bốn góc, đang được thả xuống đất.

12 Trong đó có mọi giống vật bốn chân và rắn rết sống trên đất, cùng mọi thứ chim trời.
13 Có tiếng phán bảo ông: "Phê-rô, đứng dậy, làm thịt mà ăn! "
14 Ông Phê-rô thưa: "Lạy Chúa, không thể được, vì không bao giờ con ăn những gì ô uế và không thanh sạch."
15 Lại có tiếng phán bảo ông lần thứ hai: "Những gì Thiên Chúa đã tuyên bố là thanh sạch, thì ngươi chớ gọi là ô uế."
16 Việc ấy xảy ra đến ba lần, và lập tức vật ấy được đưa lên trời."
Ở Việt Nam, trong tất cả các loại thịt thông dụng thì có lẽ thịt heo là được dùng nhiều nhất và có thể chế biến ra hàng trăm món khác nhau có thể dùng trong những yến tiệc sang trọng cho đến những bửa cơm bình thường. Và hầu hết những phần của cơ thể con heo : giò heo, da heo, lỗ tai heo, lòng heo ... cũng được chế biến thành các món ăn rất độc đáo. Đặc biệt trong các lễ lộc lớn như cưới hỏi, cúng đình ... thì không thể vắng mặt heo.
Mặc dù heo với những ích lợi thực tiễn về mặt thực phẩm và y học cho loài người như vậy. Nhưng trong 12 con giáp, hoặc rộng ra hơn cho tất cả gia cầm gia súc, thì con heo dường như là con vật bị gán cho nhiều thói hư tật xấu nhất .
Mỗi con vật thì dường như chỉ bị gán cho một hay hai "điểm xấu". Chẳng hạn, uống như trâu, dữ như cọp, , hôi như chuột, đồ chó, đồ ngựa, dê xồm, độc như rắn, mèo mả gà đồng, đẻ như gà, yếu như gà (không dai sức) .... Còn cho con heo thì nào là ngu như heo, ở dơ như heo, ham ăn như heo, làm biếng như heo, mập ú như heo, mũi hĩnh như heo,

đồ heo nọc .... Con người ta khi bị chê một tiếng thôi là có thể nổi cơn "tam bành lục tặc" lên rồi. Nhưng con heo dù cho bị chê đủ thứ, bị chê thậm tệ, vẫn bình chân như vại, vẫn tỉnh bơ và vẫn vui vẻ đúc đầu vào máng cám, ăn như heo, để ú như heo và có nhiều thịt phục vụ cho loài người. Thiệt là quá xá bất công và đúng ra chúng ta phải "khâm phục" con heo. Về con heo, Winston Churchill , thủ tướng nước Anh, có nói rằng: "Con chó ngước nhìn chúng ta. Con mèo nhìn xuống chúng ta, còn con lợn thì coi chúng ta như là [người] ngang hàng".
Bất công cho đến nổi cái anh chàng sợ vợ vì nàng là "giai nhân" hoặc nàng là "Sư tử Hà đông"... làm bà mẹ tức tối rủa xả đến heo luôn: " Tao nuôi mày bằng sửa Ông Thọ, bằng bột Bích Chi, bằng cơm gạo trắng, bằng thịt, bằng cá ... chứ có cho mày ăn cám heo đâu mà mà ngu dữ vậy hả con? Mày đóng trang thờ người dưng để nó coi thường mẹ mày..."
Còn nữa, trên trái đất có lẽ không có một loại động vật nào bị " thiến" nhiều hơn giống heo. Vì ngoài một số ít heo nọc để gây giống, heo nái để sinh sản, tất cả heo thịt, đực lẫn cái, đều bị thiến để "con lợn lòng" của heo không nổi lên, để các chú heo, cô lợn thịt không còn mơ tưởng đến chuyện trăng hoa mà chỉ vùi đầu vào máng, miệt mài ăn uống, cho mau lớn và mập mạp. Thiệt đúng là oan ức và bất công cho đời con heo thịt. Suốt kiếp phải chịu nỗi đau thái giám. Hàng ngày, trên khắp thế giới hàng triệu con heo thịt vào lò, và ít nhất cũng ngang số lượng này những chú heo, cô lợn phải chịu nỗi đau hoạn quan. Tại sao các hội bảo vệ súc vật lại im hơi lặng tiếng về cái vụ "thiến heo" này ha? Lại thêm

một điều bất công cho con heo.
Một bất công khác nữa là hình ảnh heo trong thơ văn nhạc rất là hiếm hoi . Rồi kế đến khi loài người đóng phim nghèo, không có quần áo để mặc, thì giới đạo đức phản đối loại phim này phạm thuần phong mỹ tục và gọi đó là phim "con heo". Báo chí Tây phương đã báo động sự việc "ghiền phim con heo" đã trở thành một căn bệnh của thế kỷ 21. Mặc dù con heo chẳng có chút liên quan nhưng tên tuổi heo vẫn bị bôi lọ trong sự kiện này. Đúng là bất công thiệt !
Nói chuyện heo mà không nhắc đến Trư Bát Giới là một sự thiếu sót. Trư Bát Giới, theo truyện Tây Du Ký của Ngô Thừa Ân, là Thiên Bồng Nguyên Soái cai quản sông trời (Thiên hà) của thiên đình vì uống rượu say phạm tội "mò mẫm tiên nữ" ẩu nên bị Trời đày biệt xứ (hạ trần), do nghiệp lực đưa đường lại rơi ngay đúng ổ heo đang sanh và phải chịu kiếp nạn " làm người đầu heo" dưới trần thế. Theo sách vở diễn giải thì tên "Bát Giới" là tánh tham (ăn, ngủ, sắc, nịnh ...) cho được lợi về mình. Vì vậy, vũ khí của họ Trư phải là đinh ba (cào cỏ), để tiện vơ vét vào cho nhiều, cho thỏa lòng tham dục. Với chuyện hưởng lạc thú trần tục, Trư Bát Giới rất giàu sáng kiến và nhanh trí không ai bằng. Như trong đoạn kể bà góa phụ họ Giả kén rể. Góa phụ họ Giả than thở: "Gả đứa lớn thì sợ đứa thứ hai tị. Gả đứa thứ hai thì sợ đứa út tị. Muốn gả em út cho con lại sợ đứa lớn tị..." Bát Giới liền đề nghị ngay : "Nếu sợ các em tranh nhau, thì mẹ gả tất ba em cho con là xong, đỡ phải cãi nhau ầm ĩ, làm rối gia đạo. (...) Giá mà thêm mấy cô nữa, con rể mẹ cũng sẵn sàng thu nhận. Thuở nhỏ, con đã học được phép nhẫn nại, có bao

nhiêu vợ con cũng có cách ăn ở được vừa lòng." Và đến khi bà mẹ bảo rằng các con bà không chịu lấy Bát Giới làm chồng, chàng nguyên soái heo đã ứng xử thật mau lẹ : "Mẹ ạ, các em không chịu lấy con, hay là mẹ lấy con vậy." [TDK III 1988: 62-68]. Trứ Bát Giới theo phò Đường Tăng thỉnh kinh. Kết thúc cuộc thỉnh kinh Trư Bát Giới được Phật Như Lai phong làm Tịnh đàn Sứ giả với chức năng đặc nhiệm là có đủ thẩm quyền để... ăn uống được đồ cúng tế của khắp cả thiên hạ. Trong khi Đường Tăng và Tề Thiên đều thành phật. Sa Tăng thành Kim Thân La Hán. Long Mã trở thành Bát bộ Thiên Long. Trư Bát Giới vẫn còn lận đận. Họ Trư bị Phật tổ phê: "Tính ương vẫn còn, sắc tình chưa hết". Rồi xét vì năng khiếu "ăn khoẻ, tính lười, dạ dày to lắm" nên phong cho họ Trư làm Tịnh Đàn Sứ giả. Xem ra, cái bản năng tham dục, cái chất Trư tiềm tàng trong mỗi con người chúng ta rất khó biến đổi .

Dạo này cũng như nhiều bà con khác, tôi cũng hơi ngán ngán thịt bò vì sợ bịnh "bò điên" nên chuyển qua xúc xích làm bằng thịt heo. Sáng nay, ngồi ăn và đọc được một truyện vui về xúc xích tiện thể ghi lại đây chia sẻ cho đủ bộ "heo", để xem cho vui vẻ ba ngày xuân. "Có một ông thợ sản xuất xúc xích, sau một thời gian tìm tòi ông sáng chế ra được cái máy chỉ cần bỏ con heo vào là sẽ cho ra xúc xích. Một hôm, đứa con ngồi xem ông làm và hỏi: "Sao ba không chế ra cái máy bỏ khúc xúc xích vào sẽ ra con heo thì mình sẽ bán được nhiều tiền hơn". Suy nghĩ một chút, ông trả lời: " Ba muốn chứ, nhưng cái máy đó mẹ con giữ bản quyền rồi". Thằng bé hỏi tiếp: "Thế sao ba không hỏi mượn của

mẹ để xài?". Ông bố : "Có chứ, con heo con! Thôi đi chơi đi ... để ba làm việc tiếp" ."

Tết nơi đất khách, tuyết trắng trời trắng đất, ba ngày xuân vắng bóng chúa Xuân, chẳng có chút hương vị của Tết. Mồng một Tết có khi vẫn phải đi cày, mồng hai cũng kéo, mồng ba thoáng cái đã qua ... để trả nợ áo cơm. Không khí Tết nơi xứ người càng làm chạnh lòng người viễn xứ : " Tôi có chờ đâu có đợi đâu; Mang chi xuân đến gợi thêm sầu" (Chế Lan Viên). Những ngày xuân nghe bản nhạc "Ly rượu mừng" của Phạm Đình Chương, càng da diết nhớ hơi nóng ấm của nồi bánh tét, mùi vị thơm ngon của đòn bánh tét đầu tiên vừa chín tới, tiếng pháo nổ đì đùng đêm giao thừa, hoa mai vàng nở rực rở trước sân, ... những mùa xuân thanh bình tự do nơi quê mẹ. Nhưng thôi dù ở trong hoàn cảnh nào thì xuân vẫn là xuân, chúng ta cũng phải cung chúc tân xuân nhau. Ít nhất thì cũng giữ được trong tâm những nét đẹp đáng được gìn giữ của tổ tiên chúng ta. Xin kính chúc tất cả một năm Đinh Hợi an khang, thịnh vượng và mọi việc như ý .

"Tân niên hạnh phúc bình an tiến,
Xuân nhật vinh hoa phú quí lai."

Lý Lạc Long,

(Xuân 2007)

Chúc Mừng Năm Mới
Happy New Year

Nguồn: http://vnthuquan.net
Phát hành: Nguyễn Kim Vỹ.
Đánh máy : LLL
Nguồn: VNTQ - LLL
Được bạn: NHDT đưa lên
vào ngày: 24 tháng 4 năm 2007